

mark har adgang til orlov, så de kan være sammen med deres børn?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil fortsætte lidt i det spor. I fredags blev det gjort meget tydeligt, at mænd i det her samfund tjener op mod 12 pct. mere, end kvinder gør. Venstre går så ind og laver en barselorlov, hvor man, hvis man tager den fulde barselorlov, kommer ned på 84 pct. af dagpengene – hvis man tager den fulde barselorlovperiode.

Hvis man sætter det sammen med, at mændene i det danske samfund tjener mere end kvinderne, hvad er så konsekvensen af, at ydelserne under barselorlovsforløbet bliver sat ned? Jamen den er selvfølgelig, at man af økonomiske årsager finder det nemmere at lade kvinden gå derhjemme end manden. Og jo lavere ydelserne er, jo større vil den tendens være.

Det er altså ikke en sikring af mandens ret. Hvis man ønsker, at manden skal have ret til at tage barselorlov og være derhjemme sammen med sine børn, skal man sikre en ordentlig kompensation, og man skal sikre, at manden har ret til mere end 2 ugers barselorlov.

I øvrigt vil jeg stille Venstre et spørgsmål med hensyn til det her frie valg, man taler om: Hvad er det for et frit valg, vi taler om for kvindernes vedkommende? Man fjerner 2.500 institutionspladser, samtidig med at man sætter barselorloven op. Hvad er det for et frit valg? Er det valget mellem at gå hjemme og passe sine børn eller at gå hjemme og passe sine børn? Er det det, Venstre forstår ved frit valg?

KL 13.35

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg medgiver gerne, at der er én væsentlig forskel på det, vi går efter, og det venstrefløjens går efter. Det er i forhold til, om man skal tvinge mændene eller man skal give familierne valgfrihed. Det er hovedhjørnestenen i forskellen.

I Venstre lægger vi meget vægt på, at vi giver familierne valgfriheden, så den enkelte familie kan indrette sig, som det passer bedst for dem.

Så lyder spørgsmålet: Hvad er bedre for mænd i forslaget her? Ja, for det første er der det, at nu får man fulde dagpenge i hele orlovsperioden. Man får fleksibiliteten som det væsentligste, tror jeg, argument for, at fædre i langt højere grad vil bruge orloven. Og lad nu det komme an på en prøve. Men også det, at orlo-

ven bliver længere, vil selvsagt give fædre incitament til at bruge deres del af orloven. Mange mødre har følt, at den barselorlov, vi har haft indtil nu, har de haft brug for til fulde, og så har mændene ikke fået plads til den orlov, de også kunne ønske sig.

Med hensyn til børnepasningsgaranti: Nu er det jo et kommunalt anliggende, og jeg må sige, at hvis de socialdemokratiske kommuner, der ikke har pasningsgaranti, havde fået løst den opgave, havde vi jo stort set været ude over diskussionen om det med pasningsgaranti. Så der er altså nogle socialdemokrater, der må gå hjem og påvirke deres kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Så har jeg sådan set også svaret fru Rosenkrantz-Theil om det med kompensation, for der ligger jo altså en væsentlig bedre kompensation i den forlængede barsel, end der gjorde i den tidligere forældreorlov.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for den tredje og sidste, korte bemærkning til Venstres ordfører og derefter fru Mette Frederiksen. Hr. Bjarne Laustsen har også meldt sig.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Til det dér med at tale om at tvinge mændene: Jeg vil da håbe for de fleste børn i det danske samfund, at deres fædre ikke føler det som tvang at være sammen med dem. Jeg synes, at det er en mærkelig måde at se på tingene på. Jeg håber og tror, at mænd for det meste synes, at det er ganske rart og dejligt at være sammen med deres børn og dermed ikke ser det som tvang at skulle tage orlov for at være sammen med dem.

Med den model, man har kørt i Sverige og Portugal, hvor man har reserveret en del af orloven til mændene, har det betydet for mændene – og det er det, mændene selv vurderer på baggrund af, at de har haft den orlov – at det er blevet legitimt for dem at komme og bede deres arbejdsgivere om lov til at få orlov. Det er det, mændene udtaler. Mændene i Sverige og Portugal føler, at de har fået ret til at have barselorlov i modsætning til tidligere, hvor der enten blev grinet hånligt ad dem, eller at arbejdsgiveren direkte sagde, at så kunne man jo finde nogle andre, hvis de ønskede at tage barselorlov.

Vi taler ikke om at tvinge mændene til at være sammen med deres børn. Tværtimod taler